

РЕШЕНИЕ

№ 5663

гр. София, 07.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 94 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА**

при участието на секретаря **ВЕРА Й. ТАСЕВА**
като разглежда докладваното от **ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА**
Административно наказателно дело № 20231110209022 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

Образувано е по жалба на "xxxxxxxxxxxx" ЕООД, ЕИК xxxxxxxxxxxxxx, чрез адв. И. Т. от АК - Бургас, против Наказателно постановление № 23-2300269/16.06.2023 г., издадено от директор на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област", с което на основание чл. 414 ал. 3 КТ на дружеството - жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 1 500, 00 /хиляда и петстотин/ лева за нарушение на чл. 62 ал. 1 вр. чл. 1 ал. 2 КТ.

С жалбата наказателното постановление се обжалва като издадено при неправилно приложение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Излагат се доводи, че дружеството не е осъществило административното нарушение, за което е ангажирана административнонаказателната му отговорност, тъй като правоотношението между "xxxxxxxxxxxx" ЕООД и И. С. е такова по договор за изработка, а не трудово. Изтъква се, че сключеният между дружеството и И. С. договор за изработка не съдържа елементите на трудов договор. Сочи се, че фактическата обстановка не е изяснена в пълнота и обективно. Оспорва се съдържанието на попълнената от И. С. декларация, като се навежда, че С. е попълнил декларацията в състояние на емоционално напрежение и поради настояването на инспекторите от Дирекция "Инспекция по труда". Изтъква се, че обстоятелството, че И. С. не се е намирал в трудово правоотношение с дружеството - жалбоподател се потвърждава от липсата му във ведомостите за заплати за процесния период и идентификационната карта, от която се установява броят на работниците/служителите на дружеството. Навежда се, че наказващият орган е нарушил разпоредбата на чл. 52 ал. 4 ЗАНН, тъй като не е проверил законосъобразността и обосноваността на акта за установяване на административно нарушение и не е провел разследване на спорните

обстоятелства. Като следващо нарушение на процесуалните правила въззивникът сочи, че инспекторите от Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" не са упражнили правомощието си по чл. 405а ал. 1 КТ да обявят съществуването на трудовото правоотношение. По изложените съображения се прави искане за отмяна на обжалваното наказателно постановление. Претендират се разноски.

В съдебно заседание дружеството – жалбоподател, редовно призовано, се представлява от адв. И. Т. от АК - Бургас, който поддържа аргументите и исканията в жалбата. Представя списък с разноски.

Наказващият орган Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област", се представлява от юрк. К. xxxxxxxxxxxx, която пледира атакуваното наказателно постановление да бъде потвърдено. Счита, че извършването на нарушението е доказано по несъмнен начин от събраните в съдебното следствие гласни доказателствени средства и писмени доказателства. Претендира юрисконсултско възнаграждение и навежда възражение за прекомерност на претендираното адвокатско такова.

По допустимостта на жалбата:

Съдът намира, че жалбата, въз основа на която е образувано съдебното производство, е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежно легитимирана страна – юридическото лице, на което е наложена имуществена санкция, срещу подлежащ на обжалване акт по чл. 58д т. 1 ЗАНН и в срока по чл. 59 ал. 2 ЗАНН (наказателното постановление е връчено на въззивника на 19.06.2023 г., а жалбата е подадена на 20.06.2023 г.). Предвид горното жалбата подлежи на разглеждане по същество.

Като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

"xxxxxxxxxxxx" ЕООД, ЕИК xxxxxxxxxxxx, е юридическо лице, регистрирано на територията на Република България, със седалище и адрес на управление гр. Бургас, ул. "xxxxxxxxxxxx" № 97, с управител и едноличен собственик на капитала xxxxxxxxxxxx.

На 10.07.2022 г. между "xxxxxxxxxxxx" ООД, като възложител, и "xxxxxxxxxxxx" ЕООД, като изпълнител, бил сключен договор, по силата на който възложителят възлагал, а изпълнителят приемал да изпълни със свои сили и средства следните видове строително - монтажни работи (СМР) на обект: "Вилни сгради в ПИ 04234.6928.3457, УПИ XVIII - 3455, 3456, кв. 2, по плана на м. "xxxxxxxxxxxx", СО, район "xxxxxxxxxxxx", гр. София адрес на обекта - село xxxxxxxxxxxx, до извеждането му до етап - Груб строеж и издаване на Акт за приемане на конструкцията, обр. 14.

На 25.04.2023 г. около 11:30 часа служители на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област", сред които и свидетелят И. Г. Г., на длъжност " главен инспектор", извършили проверка по спазване на трудовото законодателство на обект на контрол - строително - монтажни работи, извършвани от "xxxxxxxxxxxx" ЕООД - Вилни сгради в ПИ 04234.6928.3457, УПИ XVIII - 3455, 3456, кв. 2, по плана на м. "xxxxxxxxxxxx", СО, район "xxxxxxxxxxxx", град София. Инспекторите от Дирекция "Инспекция по

труда Софийска област" извършили обход на обекта за проверка спазване на разпоредбите на Закона за здравословни и безопасни условия на труд, след което раздали на установените в обекта работници декларации за установяването на трудови или граждански правоотношения. На обекта инспекторите от Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" заварили да полага труд и свидетелят И. Т. С., който полагал зидария. Инспекторите от Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" предоставили на свидетеля С. декларация, която последният да попълни, но той им казал, че е неграмотен. Тогава свидетелят Г. попълнил декларацията под диктовката на свидетеля С.. Свидателят С. му казал, че работи в "xxxxxxxxxxxx" ЕООД на обект УПИ XVIII - 3455, 3456, кв. 2, Симеоново 1 част", СО, район "xxxxxxxxxxxx", град София от месец февруари 2023 г. като общ работник, с работно време от 08.00 до 17.00 часа, с почивни дни в седмицата събота и неделя, почивки в работния ден - един час и трудово възнаграждение в размер на 780, 00 лева. Свидателят С. казал и че е получил на хартиен носител копие от заверено уведомление, регистрирано в ТД на НАП и екземпляр от сключен трудов договор, което свидетелят Г. отразил в декларацията. Свидателят И. Г. прочел попълнената декларация на свидетеля С. и последният се подписал.

По време на проверката на място проверяващите служители от ДИТ – София - област връчили призовка по чл. 45 ал. 1 АПК на Златко Янчев Василев - упълномощен от законния представител на дружеството, с указание на 28.04.2023 г. законен или упълномощен представител на дружеството – жалбоподател да се яви в сградата на ДИТ – Софийска област и да представи изискани с призовката документи, в това число и трудови досиета на установени на обекта работници, както и граждански договори. На основание чл. 404 ал. 1 т. 3 КТ бил издаден и акт за спиране на строително - монтажните работи на обекта до отстраняване на констатирани нарушения на правилата за здравословни и безопасни условия на труд.

Проверката продължила по документи в сградата на ДИТ – Софийска област на 28.04.2023 г. в присъствието на упълномощен представител на дружеството – жалбоподател, а именно xxxxxxxxxxxx. В хода на проверката по документи от страна на дружеството - въззивник бил представен граждански договор № 2/05.01.2023 г., сключен между "xxxxxxxxxxxx" ЕООД, като възложител, и И. Т. С. - изпълнител. Съгласно договора възложителят възлагал, а изпълнителят приемал "да изпълни качествено и в срок възложените му строително - монтажни работи". Възложителят се задължавал да заплати в брой сумата от 3 600, 00 лева в срок от 30 дни след приемане на извършената работа.

По време на проверката не бил представен трудов договор между свидетеля И. С. и "xxxxxxxxxxxx" ЕООД.

За резултатите от проверката, извършена от органите на ДИТ – Софийска област, бил съставен протокол за извършена проверка № ПР2315409/28.04.2023 г.

Свидателят И. Г. приел, че правоотношението между "xxxxxxxxxxxx" ЕООД и свидетеля И. Т. С. е трудово и че като не е уредил като трудови отношенията по предоставяне на работната сила от И. Т. С., като не е сключил трудов договор в писмена форма, жалбоподателят в качеството на "работодател" по см. на параграф 1 т. 1 от ДР на КТ и по см. на параграф 1 т. 2 от ДР на ЗЗБУТ и в качеството си на "строител" по см. на параграф 1 т. 2 от ДР на Наредба № 2 за минималните изисквания за здравословните и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, е нарушил разпоредбата на чл. 62 ал. 1 вр. чл. 1 ал. 2 КТ.

На 28.04.2023 г. в присъствието на един свидетел и на упълномощения представител на дружеството - жалбоподател - xxxxxxxxxxxx, свидетелят И. Г. съставил АУАН № 23-2300269/28.04.2023 г., с който повдигнал против "xxxxxxxxxxxx" ЕООД административнонаказателно обвинение за нарушение на чл. 62 ал. 1 вр. чл. 1 ал. 2 КТ, извършено на 25.04.2023 г. АУАН бил връчен на упълномощения представител на въззивника. Срещу съставения АУАН в срока по чл. 44 ал. 1 ЗАНН били депозираны възражения, заведени с вх. № 23059275/05.05.2023 г., с доводи, сходни на аргументите във въззивната жалба.

Въз основа на съставения акт за установяване на административно нарушение и след като намерила депозираните възражения за неоснователни, на 16.06.2023 г. инж. xxxxxxxxxxxx - Директор на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област", издала обжалваното НП № 23-2300269/16.06.2023 г., с което на основание чл. 414 ал. 3 КТ за нарушението по чл. 62 ал. 1 вр. чл. 1 ал. 2 КТ наложила на дружеството - жалбоподател имуществена санкция в размер на 1500, 00 /хиляда и петстотин/ лева.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства и доказателствени средства: гласни - показанията на свидетелите И. Г. и И. С. - частично, както и писмените доказателства, приобщени на основание чл. 283 НПК: договор от 10.07.2022 г. между "xxxxxxxxxxxx" ООД и "xxxxxxxxxxxx" ЕООД, декларация от 25.04.2023 г. от И. С., призовка по чл. 45 ал. 1 АПК, пълномощно, граждански договор № 2/05.01.2023 г., протокол за извършена проверка № ПР2315409/28.04.2023 г., АУАН № 23-2300269/28.04.2023 г., възражения, заведени с вх. № 23059275/05.05.2023 г., наказателно постановление № 23-2300269/16.06.2023 г., заповед № ЧР - 43/30.01.2023 г. и заповед № ЧР - 878/24.06.2022 г. - и двете на изпълнителния директор на ИАГИТ, длъжностна характеристика за длъжността "главен инспектор", длъжностна характеристика за длъжността "директор" на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област", идентификационна карта на "xxxxxxxxxxxx" ЕООД, служебна бележка № 3 от 29.06.2022 г., справка по партидата на "xxxxxxxxxxxx" ЕООД в ТРРЮЛНЦ, ведомости за заплати, заповед № 3-0864/17.10.2022 г., издадена от изпълнителния директор на ИАГИТ.

Съдът цени с доверие показанията на свидетеля И. Г., които са детайлни, логични, последователни и изцяло кореспондират на писмените доказателства. Свидателят Г. е участвал в извършване на проверката на място и впоследствие - по документи на дружеството - жалбоподател, като в своите показания възпроизвежда констатациите от проверката и обстоятелствата по извършването ѝ. Свидателят Г. заявява съхранен спомен за това каква дейност е извършвал свидетеля И. С., когато проверяващите са отишли на място - зидария, както и за обстоятелствата и начина, по който от свидетеля С. е била попълнена предоставената от проверяващите декларация.

Съдът кредитира частично показанията на свидетеля И. С. в онези техни части, в които те не се оборват от други доказателствени източници и не са нелогични. Така съдът не възприе показанията на С. по отношение на работата, която е извършвал на строежа - свидетелят заявява, че е бил зает с "чистене, подреждане" и не може да работи зидария, докато в показанията си свидетелят Г. заявява, че когато проверяващите са отишли на мястото, С. е поставял зидария. Съдът не се довери и на показанията на свидетеля С., че проверяващите не са му поставяли никакви въпроси, тъй като тези му твърдения отново се опровергават от показанията на свидетеля Г.. Не заслужават доверие и показанията на свидетеля С. в частта, че почивките в работния ден в 10:00 часа и 15:00 часа са били уговорени по общо съгласие на всички работници

на обекта, тъй като тези показания са нелогични и житейски недостоверни. Съдът не се довери на показанията на свидетеля С. и по отношение на обстоятелството, че краят на работния му ден се е определял от това кога свършва работа, тъй като тези негови показания противоречат на по-рано дадени от същия свидетел показания, че е работил „до определено време“. Следва да се посочи и че показанията на свидетеля С. освен на показанията на свидетеля И. Г. противоречат и на писменото доказателство - граждански договор № 2/05.01.2023 г. по отношение вида на уговорената работа, размера на договореното възнаграждение, както и от колко време С. извършва работа на обекта. Следва да се посочи и че според този съдебен състав в заявеното от свидетеля С. се открива стремеж да даде показания в насока, че отношенията му с дружеството – въззивник са били оформени съобразно действащото законодателство. Категоричен извод в тази насока може да се направи въз основа на заявеното от свидетеля пред проверяващите, което свидетелят Г. е отразил в декларацията от 25.04.2023 г., че свидетелят С. е получил на хартиен носител копие от заверено уведомление, регистрирано в ТД на НАП и екземпляр от сключен трудов договор, докато дори и жалбоподателят не твърди между дружеството и свидетеля С. да е имало сключен трудов договор.

Съдът цени и писмените доказателства, които напълно кореспондират на гласните доказателствени средства. Въз основа на приложените по делото заповеди на изпълнителния директор на ИАГИТ съдът изгради и изводите си за компетентност на актосъставителя и на наказващия орган.

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

При съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от административни органи, които разполагат с материална и териториална компетентност. Административнонаказателното производство е образувано и срещу дружеството - жалбоподател е повдигнато административнонаказателно обвинение въз основа на АУАН № 23-2300269/28.04.2023 г., който е съставен от компетентен орган, в рамките на материалната му и териториална компетентност. Съгласно чл. 416, ал.1 от КТ актовете за нарушения на трудовото законодателство се съставят от държавни контролни органи, каквито съгласно чл. 399, ал.1 от КТ са ИА "Главна инспекция по труда" и нейните подразделения, включително Дирекция "Инспекция по труда - Софийска област", чийто служител е главен инспектор И. Г., съставил акта, видно и от писмените доказателства - заповед № ЧР - 878/24.06.2022 г. на изпълнителния директор на ИАГИТ и длъжностна характеристика за длъжността "главен инспектор" в отдел "Безопасност на труда и контролна дейност", Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" със седалище София. Териториалната компетентност на актосъставителя произтича от Устройствения правилника на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда", където в чл. 21 ал. 4 е предвидено, че служителите в териториалните

дирекции "Инспекция по труда" имат компетентност на контролен орган в териториалния обхват на съответната дирекция, а служителите на дирекция "Инспекция по труда Софийска област" имат компетентност на контролен орган и в териториалния обхват на Столичната община.

Въз основа на обсъдения акт за установяване на административно нарушение е издадено обжалваното НП, което е издадено от териториално и материално компетентен орган. Съгласно заповед № 3-0864/17.10.2022 г. на изпълнителния директор на ИА "Главна инспекция по труда" и на основание чл.416, ал.5 от КТ директорите на съответните териториални инспекции по труда са оправомощени да издават наказателни постановления за нарушенията, установени от инспектори при съответната дирекция. По делото е приета като писмено доказателство и заповед № ЧР - 43/30.01.2023 г. на изпълнителния директор на ИА ГИТ, с която издалата наказателното постановление Калинка Йорданова Вълкова е назначена на длъжност директор на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област".

АУАН и НП са издадени при спазване на предвидените в чл. 34 ал. 1 и ал. 3 ЗАНН срокове.

Съдът намери, че не е допуснато нарушение на процесуалните правила и при съставяне и връчване на АУАН, който е съставен в присъствието на един свидетел – xxxxxxxxxxxxxx, която е участвала при извършване на проверката, видно от протокол за извършена проверка № ПР 2315409 от 28.04.2023 г./ и респективно - при установяване на нарушението/. Актът е съставен в присъствието на упълномощен представител на дружеството - въззивник, предявен му е за запознаване и му е връчен препис.

Както АУАН, така и НП, имат предвиденото съответно в чл. 42 ал. 1 и чл. 57 ал. 1 ЗАНН съдържание. По надлежен начин и при пълна идентичност, както в АУАН, така и в НП, са описани както нарушението, така и обстоятелствата, при които е извършено, с посочване на дата на извършването му и на нарушената законова разпоредба.

Не се установява и твърдяното нарушение на чл. 52 ал. 4 ЗАНН. Наказващият орган съгласно чл. 52 ал. 4 ЗАНН е длъжен преди да се произнесе по преписката, да прецени възраженията и събраните доказателства, но за него липсва задължение да обективира съображенията си по наведените срещу АУАН възражения в НП. Такъв реквизит на съдържанието на наказателното постановление не се съдържа и в разпоредбата на чл. 57 ал. 1 ЗАНН. Извършването на разследване на спорните обстоятелство е предоставено на преценката на наказващия орган, а не е негово императивно уредено законово задължение.

Съдът намери, че правилно е приложен и материалният закон и дружеството - жалбоподател е осъществило вмененото му нарушение.

Съгласно чл. 62 ал. 1 КТ трудовият договор се сключва в писмена форма, а

съгласно императивната разпоредба на чл. 1 ал. 2 КТ отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения. От събраните по делото доказателства се установява, че на 25.04.2023 г. И. Т. С. е извършвал зидария на обект - "Вилни сгради в ПИ 04234.6928.3457, УПИ XVIII - 3455, 3456, кв. 2, по плана на м. "xxxxxxxxxxxxxx", СО, район "xxxxxxxxxxxxxx", гр. София адрес на обекта - село xxxxxxxxxxxxxxxx, където строително – монтажните работи са се извършвали от дружеството - жалбоподател, като и че към тази дата между И. Т. С. и "xxxxxxxxxxxxxx" ЕООД не е имало сключен трудов договор.

Не се споделят възражения в жалбата, че се касае за гражданско правоотношение по договор за изработка. Съществените елементи от съдържанието на трудовия договор са посочени в чл. 66 КТ. Решаващо значение за определяне характера на договора като трудов или граждански има естеството на осъществяваната дейност. И при трудовия договор, и при договора за изработка по чл. 258 – 269 ЗЗД, едната страна се задължава да положи труд срещу възнаграждение. При трудовия договор се дължи престоиране на работна сила в рамките на определено работно време за изпълнение на определена трайно осъществявана работа. По гражданския договор се дължи т.нар. овеществен труд - постигане на определен трудов резултат. При трудовия договор работникът се намира в зависимост и подчиненост на работодателя - на установен трудов ред и трудова дисциплина, докато при гражданския договор изпълнителят е независим от възложителя и му дължи само „изработване на нещо“ - на уговорения резултат.

В случая от събраните доказателства – както гласни, така и писмени, се установи, че правоотношението, възникнало между „xxxxxxxxxxxxxx“ ЕООД и И. С., е трудово. От попълнената от С. декларация се установява, че той е изпълнявал длъжност като общ работник и е имал определено работно място – обект, находящ се в УПИ XVIII - 3455, 3456, кв. 2, Симеоново 1 част", СО, район "xxxxxxxxxxxxxx", град София, както и определено работно време от 08:00 часа до 17:00 часа, с почивни дни събота и неделя и почивка от един час в работния ден. Отново от декларацията от 25.04.2023 г. се установява и че дължимото на И. С. възнаграждение не се определя в зависимост от изработеното, а е договорено възнаграждение в размер на 780, 00 лева. Не се споделят оплакванията в жалбата, че отразеното в декларацията не отговаря на действителното положение, а е било посочено от работника С. поради „психологически натиск и настояване от инспекторите по труда“. От показанията на свидетеля И. Г. се установи, че поради неграмотността на свидетеля С., именно свидетелят Г. е попълнил декларацията, но съобразно съобщеното му от свидетеля С., след което е прочел вече попълнената декларация на С.. На това, че инспекторите при ДИТ – Софийска област са подхождали добросъвестно при изпълнение на служебните си задължения сочи и обстоятелството, че в декларацията е отразено заявеното от свидетеля С. пред контролните органи, че същият е получил копие на хартиен носител от заверено

уведомление, регистрирано в ТД на НАП и екземпляр от сключен писмен трудов договор (което обстоятелство впоследствие при проверката по документи се е оказало неистинно, предвид на това, че между дружеството – въззивник и свидетеля И. С. няма сключен трудов договор). Следва да се посочи и че част от отразените в декларацията обстоятелства се потвърдиха при разпита на свидетеля С. в съдебно заседание. В показанията си свидетелят сочи, че е отивал на обекта към 08:30 – 09:00 часа, ходил е на обекта в определени дни – от понеделник до петък, а в събота и неделя е бил викан в случаите, когато е имало работа. Свидателят съобщава и че е имал почивка в рамките на работния ден от един час на обяд и още две почивки – в десет и в три часа. От показанията на свидетеля С. се установява и че не му е заплащано възнаграждение след приемане на работата, а всеки ден е получавал „на ръка“ по 50 – 60 лева.

Действително, при проверката по документи пред ДИТ – Софийска област е представен граждански договор № 2/05.01.2023 г., сключен между И. С. като изпълнител и „xxxxxxxxxx“ ЕООД като възложител, но от неговото съдържание е също така видно, че се касае за трудово правоотношение, а не такова по договор за изработка. В договора е посочено, че възложителят възлага, а изпълнителят приема да извърши „качествено и в срок възложените му строително – монтажни работи“. Видно е, че не е договорен конкретен резултат, а вместо това И. С. се е задължил да престира труд, извършвайки „строително – монтажни работи“. Не се споделят възраженията в жалбата, че въпреки липсата на количествено определяне на дължимия резултат, се касае за договор за изработка, тъй като страните могат да „конкретизират, увеличават или намаляват обема на предмета на договора.“ Посочените в договора „строително – монтажни работи“, за чието изпълнение изпълнителят С. се е задължил, не са договорени дори най-общо – не е посочен вид на строително – монтажните работи, не е посочен обема на строително – монтажните работи, които изпълнителят се е задължил да изпълни, не е посочен срока, в който е следвало да се изпълнят същите. От предмета на договора се установява, че се касае за трайно престиране на работна сила. Заявеното от свидетеля С. и че същият е работил на обекта от понеделник до петък, а в почивни дни е бил викан, когато е имало работа, сочи, че С. не е разполагал със самостоятелността, с която се свърза договора за изработка, а напротив - съобразявал се с трудов ред и дисциплина.

На следващо място датата на договора – 05.01.2023 г. по никакъв начин не кореспондира с показанията на свидетеля С., който твърди, че е работил на този обект една – две години, на писмените доказателства – декларация от 25.04.2023 г., в която е отразено, че С. работи в „xxxxxxxxxx“ ЕООД от месец февруари 2023 г., както и на представената служебна бележка, от която пък се установява, че начален инструктаж по безопасност и здраве на И. С. е бил проведен на 27.06.2022 г., т.е. половин година преди сключване на гражданския договор. Предвид всичко изложено съдът приема и че представеният граждански договор от 05.01.2023 г. е съставен изцяло за нуждите на

административнонаказателното производство.

Ето защо съдът намира, че се касае именно за отношения по предоставяне на работна сила, които работодателят е следвало да оформи като трудови, сключвайки трудов договор с И. С. преди постъпването му на работа. Като не е сторил това, работодателят е нарушил разпоредбата на чл. 62 ал. 1 КТ вр. чл. 1 ал. 2 КТ, за което нарушение законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Не се споделят възраженията, че с изискването за сключване на трудов договор се нарушава свободата на договаряне. Разпоредбата на чл. 1 ал. 2 КТ е императивна - всякога когато се касае за правоотношения по предоставяне на работна сила, те се уреждат само като трудови със сключване на трудов договор.

Предвид факта, че отговорността на юридическите лица е обективна /безвиновна/, субективната съставомерност на деянието не следва да бъде обсъждана.

Нарушението е извършено на 25.04.2023 г., когато И. С. е полагал труд в обекта, на който строително - монтажните работи са се извършвали от "xxxxxxxxxxxx" ЕООД, без преди това между него и дружеството - въззивник да е бил сключен трудов договор. Нарушението е извършено на мястото, където С. е прстирал работна сила, без преди това между него и дружеството - въззивник, да е бил сключен писмен трудов договор, а именно - на обект, находящ се в УПИ XVIII - 3455, 3456, кв. 2, Симеоново 1 част", СО, район "xxxxxxxxxxxx", град София.

Не се споделят доводите в жалбата, че в административнонаказателното производство е било допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като контролните органи на инспекцията по труда не са упражнили правомощието си по чл. 405а КТ да обявят с постановление съществуването на трудовото правоотношение между И. С. и „xxxxxxxxxxxx“ ЕООД. Обстоятелството дали инспекторите от инспекция по труда са обявили съществуването на трудовото правоотношение е ирелевантно за преценката осъществил ли е въззивника нарушение на чл. 62 ал. 1 вр. чл. 1 ал. 2 КТ и още по-малко може да се преценява като необходима предпоставка за ангажиране на административнонаказателната му отговорност. Не може да се приеме и че законосъобразността на издаденото от контролните органи предписание по чл. 405а ал. 4 КТ работодателя да предложи на работника или служителя сключване на трудов договор е преюдициален въпрос при решаване на въпроса за административнонаказателната отговорност на работодателя. В производството по Глава III, раздел V от ЗАНН съдът е длъжен сам и въз основа на събраните доказателства да извърши преценка дали се касае за трудово правоотношение и респективно – налице ли е нарушение по чл. 62 ал. 1 вр. чл. 1 ал. 2 КТ.

Не са основателни доводите на въззивника, че обстоятелството, че

правоотношението между „xxxxxxxxxxxx“ ЕООД и И. С. не е било трудово, се установява от липсата на С. във ведомостите за заплати за посочения период и в идентификационната карта на дружеството. Напротив – обстоятелството, че С. не фигурира във ведомостите за заплати и в общия брой на работниците в дружеството, посочен в идентификационната карта, е последица от това, че правоотношенията му с дружеството не са били оформени като трудови. За съдържанието на правоотношението и неговия характер обаче не се изхожда от това как е наименован договора между страните, а от съществените елементи на правоотношението.

Изцяло се споделят изводите на наказващия орган, че не са налице предпоставките за приложение на разпоредбата на чл. 415в КТ, тъй като в ал. 2 от предметния ѝ обхват изрично са изключени нарушенията на чл. 62, ал. 1 от КТ. На следващо място предвид задължителното тълкуване, дадено в Тълкувателно решение № 3 от 10.05.2011 г. по тълк. д. № 7/2010 г. на ВАС специалният състав по глава XIX, раздел II от КТ на "маловажно" административно нарушение по чл. 415в от КТ изключва приложимостта на общата разпоредба на чл. 28 от ЗАНН.

По вида и размера на наказанието:

Съгласно разпоредбата на чл. 414 ал. 3 КТ работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв. В случая на дружеството - жалбоподател е наложена имуществена санкция в минималния размер от 1 500, 00 лева. Конкретното нарушение следва да се преценява като такова с по-висока степен на обществена опасност предвид естеството на извършваната работа - строително - монтажни работи, която крие по-висок риск от трудови злоупотреби, в които случай и без сключен трудов договор, работниците не биха могли да се ползват от правата, гарантирани им съгласно КСО и КТ. От друга страна следва да се съобрази и обстоятелството, че дружеството – жалбоподател не е било санкционирано с влезли в сила наказателни постановления за сходни нарушения, поради което съдът намери, че наложената санкция се явява съответна на критериите по чл. 27 ал. 2 ЗАНН и е от естество да осигури постигане на целите на административното наказание по чл. 12 ЗАНН.

Предвид всичко изложено съдът намери, че жалбата е неоснователна и наказателното постановление следва да се потвърди.

Предвид изхода на производство право на разноски на основание чл. 63д ал. 4 ЗАНН има наказващият орган, каквото искане е направено в съдебното заседание. Като взе предвид фактическата и правна сложност на делото, обстоятелството, че пред районния съд е проведено едно съдебно заседание, съдът намери, че въззивникът следва да заплати на наказващия орган юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, определен на основание чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от

Наредбата за заплащане на правната помощ, а именно – 80, 00 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2 т. 5 вр. ал. 9 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-2300269/16.06.2023 г., издадено от директор на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област", с което на основание чл. 414 ал. 3 КТ на "xxxxxxxxxxxx" ЕООД, ЕИК xxxxxxxxxxxxxx, е наложена имуществена санкция в размер на 1 500, 00 /хиляда и петстотин/ лева за нарушение на чл. 62 ал. 1 вр. чл. 1 ал. 2 КТ.

ОСЪЖДА на основание чл. 63д ал. 4 ЗАНН "xxxxxxxxxxxx" ЕООД, ЕИК xxxxxxxxxxxxxx, **ДА ЗАПЛАТИ** на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда", адрес гр. София, бул. "Княз Александър Дондуков" № 3, сумата от 80, 00 /осемдесет/ лева - юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване по реда на глава XII АПК пред Административен съд – София - град на основанията, предвидени в НПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____